

Blyttia prøver etter beste evne å ha noe for enhver smak ...

I dette nummer har vi to noe lengre artikler som bør være av interesse for et generelt naturinteressert publikum, samt en god del mer floristiske og/eller etnobotaniske småartikler. I tillegg har vi i dette nummeret foreningsstoff med årsmeldinger og ekskursjonsreferater fra de ulike avdelingene i NBF, noe som gjør dette nummeret rimelig omfangsrikt.

Vi håper også at billedkvaliteten er mer tilfredsstillende enn i nr. 1/98 – der var dårlig scanner og dårlig scannerarbeid fra redaktørens side hovedproblemene. I dette nummeret er det trykkeriet som står for scanning av fargebildene.

*Jan Wesenberg
redaktør m.m.*

Sibirgrasløk er mellom dei meir ukjende ville matplantane våre. Ei oppsummering av korleis denne ressursen har vore nytta, finn du i Alm og Furnes sin artikkel **s. 96**

For our international readers...

Blyttia consists of both botanical articles and other, more popularized genres, which are of interest mainly for a Norwegian audience.

The botanical articles, which include an English summary and English figure and table texts, are gathered in the journal's section of "Norges Botaniske Annaler", please see the index on the back cover.

Vårt naboland i vest, Skottland, har noen små og spredte rester av naturlig furuskog. De fleste typer av oseanisk furuskog som vi har på Vestlandet er representert, med unntak av de rikere typene. Bernt-Håvard Øyens artikkel bringer også en del statistikk og tendenser for Vestlandets furuskoger. **s. 108**

Hvordan får store planteetende pattedyr i seg nok salt? De har en effektiv resirkulering av natrium, men mangel av salt i maten er likevel et problem. Mye tyder på at ferskvannsplanter er en viktig saltkilde for dem. I gammel tid ser folk ut til å ha visst om dette, skriver Anders Often og Hans Staaland på **s. 120**

NBF og Lokal Agenda 21

Lokal Agenda 21 eller «LA21» er et begrep som blir brukt oftere enn før i kommune og stat. Hvis det går som forvaltningen ønsker, vil dette bli et begrep som angår oss alle. Agenda 21 er et av sluttdokumentene fra Rio-konferansen i 1992 og omhandler dagsorden for det 21 århundre.

Lokal Agenda 21 er et kapittel i dette dokumentet som uttrykker at enhver endring mot en økologisk bærekraftig utvikling må ha forankring i lokalsamfunnene, og at endringene må komme fra oss innbyggere og ikke fra lover og regler som blir tredd nedover oss. LA21 er derfor en prosess, en arbeidsmetode som alle kommuner er oppfordra til å legge om til. I Norge kom det offisielle startskuddet i februar i år på en konferanse i Fredrikstad, selv om ideen og deler av metodene har vært brukt i lang tid, men nå håper alle at det skal brake løs i bygd og by!

Men hva har NBF med LA21 å gjøre? En av målsetningene fra Rio er at vi skal bevare det biologiske mangfoldet på kloden. Stortinget har nå vedtatt at alle kommuner i Norge skal registrere sitt biologiske mangfold før 2004. Hvordan vi skal klare dette, er for meg et stort spørsmål, men vi kan ihvertfall prøve! Og her kommer sammenkoblinga: Miljøverndepartementet og Direktoratet for naturforvaltning mener at LA21 skal kunne gi oss en arbeidsmetode som gjør at dette er mulig. De tror at det finnes ressurspersoner i kommunene som på frivillig basis, uten lønn, kan registrere det biologiske mangfoldet, og at det finnes nok informasjon i skuffer og skap rundt om i landet til å fylle ut det som mangler. Her kommer NBF på banen: Jeg vet at i foreninga er det utrolig mange dyktige florister med kjennskap til sitt nærmiljø. Jeg tror at dere kan være behjelpelige til å få kartlagt det botaniske mangfoldet i kommunene dere bor i eller kjenner godt. Så her er en oppfordring til dere alle: Oppsøk miljøvernlederen i kommunen din og si at du har noe å bidra med!

Dette er en oppfordring i ekte LA21-ånd som jeg håper dere griper fatt i. Likevel tror jeg ikke vi når målet om å registrere mangfoldet, selv om NBF hjelper til så godt vi kan. Hvor mange av oss er kompetente til å registrere lav og moser? Hva med svæver? Hvor mange kommuner mangler en botanisk ildsjel? Jeg frykter at staten nå finner en hvilepute i LA21, og mener at nå skal frivillige organisasjoner som oss, skoler og studenter ut og registrere nærmiljøets planter uten at de trenger å bevilge ei krone. Dette er ikke holdbart. Vi har et felles ansvar for å registrere og ta vare på mangfoldet i Norge. Vi i NBF vil selvsagt være med på denne dugnaden for framtida, men jeg mener likevel at det må øremerkes midler til registreringer og dokumenteringer av mangfoldet, slik at vi forsikres om at det faglige nivået er tilstrekkelig, og at alle kommuner kommer med uavhengig om det bor en botaniker der eller ikke.

I LA21 fokuseres det også på et annet tema: Motivering og opplæring. Her tror jeg at NBF har en viktig oppgave: Hvis vi klarer å rekruttere nye medlemmer som kommer på møter og blir med på ekskursjoner, og satser enda mer på barn og unge, vil vi kunne gjøre en stor innsats for nærmiljøene der vi har avdelinger og lag.

God sommer!

Astrid Skrindo

Klaus Høiland 50 år!

Blyttias forrige, og mangeårige, redaktør fylte 50 år den 3. mai. Siden han fortsatt sitter i redaksjonen, har han en viss mulighet for å øve påtrykk på den nåværende redaktøren. Denne muligheten har han benyttet til klart å si ifra at han ikke ønsker noen videre skrivelser. Det får være nok med at Blekksoppen skrev altfor mye (Høiland, muntl. medd.). Redaktøren, som når det kommer til rå maktutøvelse er temmelig suveren, ønsker ikke å rette seg etter dette i fullt monn. Derfor disse linjer.

Klaus er en faglig sett utrolig brei person – opprinnelig er han ridder av skivesoppordenen Agaricales, men har et solid fundament og vide interesser i botanikken og biologien generelt. Han har lenge drevet med økologisk forskning, og han har vært en pådriver i forhold til utviklingen av forvaltningas arbeid med truede arter, han har vært innom biokjemi og innholdsstoffer, interesserer seg for rotnivå-virvaret innen det systematiske livstreet, og mye annet. Vitenskaps-teoretisk konsulent for rettsvesenet er det siste feltet han har begitt seg inn på. I tillegg til å være en faglig kapasitet står Klaus for en uforholdsmessig stor andel av fenomener som overskudd, jovialitet, engasjement, kreativitet, påfunn og sosialt liv i Oslos botanikkmiljø. Klaus er rød i toppen og rød i sjela. Han har også en særpreget og berømt musikalsk smak. Til å være en faglig tung person er Klaus utrolig lett og liketil å ha med å gjøre (en føler helt klart og utvetydig at her er det en som ikke forventer å bli titulert som hr. professor). Vi håper han vil fortsette med det, og istemmer den gamle sangen: Gid han måtte havne langt ut i høyre hale i sitt kohorts levealderfordeling! Vi hilser ham med en rødtopp (uten videre begrunnelse).

På vegne av vanvittig mange, Jan